

PAAS-ZONSOPGANG

 . . . in tranen, in vreugde opkomen. Amen. O, omdat Ik leef zult gij ook leven. O zeker, als de heiligen van het Oude Testament dat konden denken, wat moeten wij dan vanmorgen denken, na negentienhonderd jaar lijden en gezwoeg enzovoort te hebben gezien; wetend dat we recht voor de voordeur van de opstanding staan. Amen. De gemeente is nu op het uur aangekomen waar de opstanding op elk moment kan komen. En ik denk aan wat het voor ons zal betekenen op die dag, de gelovigen, wat het op die dag zal betekenen.

² Ik kan op die vroege ochtend zien toen Martha en Maria naar het graf gingen; ze kwamen langs de kant van de heuvel na een nacht. . . Denk eens aan het hart van die arme moeder. Haar Baby, helemaal, toen ze. . . toen het geboren werd, zeiden ze dat het een onwettig Kind was, dat het absoluut niet van Jozef was en—en dat het, of het was van Jozef, en dat ze. . . de Baby buiten het heilige huwelijk geboren was. Ze moest dat allemaal doorstaan en de, al dat “gedoe met uw baby,” en hoe Hij verworpen werd, en veracht, en bespuwd; toch beweerde Hij het. En zij, op de een of andere manier, met haar bevende hart, zei: “God bracht mij die Baby, hoe kon het zijn?” En zag Hem daarginds in dat grote cruciale uur.

³ Zij dacht: zeker, toen ze een doornenkroon op Zijn hoofd hadden gezet en Hem sloegen tot het Bloed door Zijn rug verscheen, Hem op en neer striemden, en al deze dingen; zij dacht dat Hij wel zeker elk moment dat kruis zou neerwerpen en zich omdraaien, Zijn voet op de grond zou zetten (de aarde van de ene kant naar de andere zou beven) en zou verkondigen Wie Hij was. Maar Hij was ginds gestorven als een arme, verslagen misdadiger die aan het kruis hing.

⁴ Hij was in schande gestorven. U ziet het beeld natuurlijk met de lendendoek om Hem heen, dat was verkeerd. Ze trokken elk stukje kleding van Hem af, gewoon om. . . en maakten Hem te schande voor de wereld, en alles wat ze konden, en ze nagelden Hem aan het kruis.

En daar leek Hij hulpeloos te staan. Stond er, de aarde wilde Hem niet, de hemel kon Hem niet hebben, Hij was een zondaar. O my! Als u het alleen maar kon beseffen, denk eens: de aarde wilde haar Schepper niet. De hemel kon Hem niet ontvangen, omdat Hij de zonde van de aarde op Zich had. Ze hadden niet eens een plaats. . . over een plaats gesproken om geboren te worden, Hij had zelfs geen plaats om te sterven. Dat is juist. De aarde wilde Hem niet. Ze verwierpen Hem, zeiden: “Weg met zo’n kerel.” De

hemel kon Hem niet ontvangen want Hij was al, Hij was een zondaar.

⁵ O, wat een—wat een Redder! Kwam neer uit Glorie en werd dat voor mij. Zo verworpen door de Zijnen, dat “Hij tot de Zijnen kwam, de Zijnen ontvingen Hem niet.” Hij, geen plaats om geboren te worden, geen plaats om te sterven. Wat wilde de wereld met Hem? Wat konden ze anders doen dan Hem in de hel werpen.

Maar er was Iemand die Hem liefhad. “Ik zal Zijn ziel niet in de hel laten, noch zal Ik toelaten dat Hij verderf zal zien.” Maar Hij wekte Hem op uit het graf, en Hij kwam tevoorschijn op Paasmorgen, triomfantelijk. Halleluja! Brak elke keten en elke angst en alles, stond weer op en staat vandaag in leven voor immer meer.

⁶ Zijn tegenwoordigheid is hier, Hij is op deze plaats van aanbidding vanmorgen. Hij ontmoet u waar twee of drie vergaderd zijn. Weet u wat een gelukkig hart ik heb, om te weten dat de beloften die Hij in de Bijbel ook deed: “De dingen die Ik doe, zult gij ook doen. Ik zal met u zijn tot het einde van de wereld.” De arme, verworpen, verachte mensen van deze wereld kunnen nog steeds Zijn tegenwoordigheid met ons hebben. Almachtig, alomtegenwoordig, altijd, overal tegenwoordig, almachtig, overal te allen tijde. Hoe Hij een uitweg maakte, in elk uur van benauwdheid. “Ik ben ten zeerste een aanwezige Hulp in een tijd van benauwdheid,” zei Hij.

⁷ Nu, vanmorgen leeft Hij. Hij is vandaag met ons. We mogen vandaag misschien maar een kleine gemeente zijn, we zijn misschien maar een kleine, oude, in elkaar geflanste tabernakel hier, niet veel om naar te kijken; maar er is nooit een plaats die te nederig is maar dat Hij ernaartoe zal komen. Hij leeft vandaag onder de levenden. Hij is niet dood, maar Hij leeft. En Hij leeft onder de levenden.

⁸ Zondaar-vriend, vandaag, als u dood bent in zonde en overtredingen, waarom dan niet leven? Waarom blijft u in de dood? Waarom... wat hebt u gewonnen door in de dood te blijven? Waarom niet tot leven komen? Waarom niet vandaag met Hem leven? En met deze grote gezegende hoop, dat zelfs de dood zelf die u van u geliefden scheidt u nooit kan bevleken of schaden of iets ervan wegnemen?

Wat een gezegende hoop. Wat een wonderbaarlijke zaak hebben we vandaag, vanwege Zijn opstanding. En Hij leeft, en wij leven met Hem, en op een dag zal Hij komen, en wij zullen met Hem meegaan. Want, zei: “Ga Mijn discipelen en Petrus vertellen dat Ik voor hen uit zal gaan naar Galilea.”

⁹ Hij gaat ons altijd voor om een weg te banen. Waar er geen weg is, zei Hij: “Ik ben de Weg. Ik ben de Opstanding,

Ik ben het Leven.” En moge vandaag, terwijl wij vandaag hier bijeenkomen . . . Hebt u Hem lief?

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
vandaag!
Hij wandelt met mij, Hij spreekt met mij, langs
’s levens smalle weg.
Hij leeft, Hij leeft, om verlossing te brengen!
U vraagt mij hoe ik weet dat Hij leeft;
Hij leeft in mijn hart.

¹⁰ Is dat niet wonderbaarlijk? Hoevelen hebben deze gezegende hoop vanmorgen, wilt u uw hand opsteken? Zeker. Is er hier iemand zonder die hoop die zou zeggen: “Broeder prediker, deze morgen, u in deze gemeente, wetend dat ik hier met u vergaderd ben op de opstandingsmorgen, en alsnog rust er geen onsterfelijk leven in mij, en deze hoop ligt niet in mijn boezem. Ik zou graag willen dat u allen mij vandaag in gebed gedenkt dat dit de opstanding in mij zal zijn, dat mijn ziel opgewekt zal worden in deze wonderbaarlijke hoop, wetend dat ik me op een dag tegen een doods-kussen moet drukken en ergens op een kerkhof begraven moet worden, op de begraafplaatsen, of buiten op zee, of waar het ook zij waar mijn lot moge vallen; maar ik wil die hoop hebben. Ik steek mijn hand op en vraag dat u voor mij bidt”? Is er iemand? Wilt u uw hand opsteken, die zonder . . . ? Ik neem aan dat u dan allemaal Christenen bent. Dat is geweldig. Laten we . . .

¹¹ Ik geloof dat vandaag, na het terugkomen, terug te komen, ik geloof dat God Almachtig de Here Jezus hier vandaag naar dit podium zal sturen en aan u zonder enige twijfel zal bewijzen dat Jezus leeft en vandaag onder zijn mensen is. Amen. Ik weet dat Hij nu hier is. Amen. Hij is hier. Hij leeft. Wij zien Hem. Wij . . . Hij zei tegen Thomas: “Hoeveel groter is hun beloning die Mij nooit hebben gezien en toch kunnen geloven.” Amen. Hij is wonderbaar.

¹² Nu, laten we dit zingen. Geef ons daar een akkoord van, zuster Gertie, van *Hij leeft*. Ik hoor dat graag vanochtend gezongen worden. O, we zien het verdriet en de moeite en wat de prijs was, maar nu, bedenk slechts, het is allemaal voorbij. Halleluja. Daglicht is gekomen. Sheol is voorbij. Hades is niet meer. De dood is voor een vorstendom. Alle duisternis is vervaagd. Wij leven. Amen. Wij leven en Hij leeft. Hij leeft, en wij leven in Hem. Amen. Allemaal samen nu:

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
vandaag!
En Hij wandelt met mij en Hij spreekt met mij,
langs ’s levens smalle weg.

Hij leeft, Hij leeft, om redding uit te geven!
 U vraagt . . . hoe ik weet . . . (Komaan nu.)
 Hij leeft in mijn hart.

Iedereen, zo luid als u kunt nu.

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
 vandaag!
 En Hij wandelt met mij, Hij spreekt met mij,
 langs 's levens smalle weg.
 Hij leeft, Hij leeft, om redding te geven!
 U vraagt mij hoe ik weet dat Hij . . . (Steek nu
 uw hand op.)
 Hij leeft in mijn hart.

¹³ Schud de hand van iemand die naast u zit en zeg: "Prijs de Here." U bent allemaal Christenen. U bent een medeburger. O my. Geeft dat u geen goed gevoel? Het verleden allemaal vergeten, het is allemaal voorbij. Wie deed het? Hij leeft, Hij deed het. Wie deed het? Christus. Laten we het nu opnieuw zingen, uit volle borst.

Hij leeft, Hij leeft, Christus Jezus leeft
 vandaag! (Alle vrees is verdwenen!)
 . . . met mij en Hij spreekt met mij, langs 's
 levens smalle weg.
 Hij leeft, Hij leeft, om redding te geven!
 U vraagt mij hoe ik weet . . . (Licht nu op.)
 Hij leeft in mijn hart.

¹⁴ O my. Is dat niet geweldig? Om een of andere reden zit daar voor mij vanochtend een speciale klank aan. Uw stemmen die allemaal samenvloeien, het klinkt zo prachtig. Hebt u het gemerkt? Het lijkt gewoon alsof het echt uit het diepst van uw hart komt.

¹⁵ De zorgen van het verleden zijn nu weg. De opstanding is bewezen. Jezus is opgestaan uit de dood, en Hij leeft, en ik leef met Hem. Amen. Hij verschijnt aan ons en spreekt met ons langs de weg; toont ons visioenen, dingen die voorbijgegaan zijn en dingen die komen gaan. Hij geneest onze ziekte en Hij geeft ons vreugde. Hij geeft ons vrede. En wanneer de dood ons in het gezicht staart, roepen we: "Ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij." Wat hou ik daar van! "O dood, waar is uw engel? Graf, waar is uw overwinning? Ik ga verder van overwinning naar overwinning." Is de dood een overwinning? Absoluut, de dood is een overwinning. Amen. De dood is nu een overwinning, geen bedroefdheid. 't Is, wel, 't is een overwinning. Amen. Ik heb . . .

¹⁶ Paulus zei: "Die dingen achter mij latend, druk ik door tot het doel van de hoge roeping." Amen. Toen ze op het punt stonden zijn hoofd eraf te hakken en hem te onthoofden, daar in Rome, zei hij: "Ik heb een goede strijd gestreden, ik heb de loop beëindigd, ik heb het Geloof behouden: Voorts ligt voor mij gereed een—een krans der rechtvaardigheid, die de Here, de rechtvaardige

Rechter, mij zal geven bij Zijn verschijning; niet alleen mij, maar allen die Zijn verschijning liefhebben.”

¹⁷ Wilt u Hem vandaag graag zien komen? [Samenkomst zegt: “Ja.”—Red.] Zou u Hem graag willen zien? En wanneer wij Hem in vrede ontmoeten, bedenk maar, ze zullen daar staan, deze oude vuile lichamen. Mogen . . . ze mogen jong en jeugdig zijn, maar ze zullen oud worden. De grijze haren en de . . . en geen tanden en het gezichtsvermogen dat verzwakt is, schouders voorovergebogen. Maar net voorbij deze sluier hier, daar staat er een gloednieuwe man. Wanneer deze aardse tabernakel ontbonden wordt, stappen wij zo regelrecht in de nieuwe. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.] Zeker. Omdat Hij leeft, leven wij ook. En wij leven in deze gezegende hoop.

¹⁸ Als Hij vanmorgen onze gezichten kon nemen en de sluier terugtrekken en het ons laten zien, zou het dan geen geloof meer zijn. Wij geloven het nu gewoon. En wij voelen, vanuit de andere wereld, de echo's van glorie terug in onze zielen komen die aanduiden “dat het waar is! Het is waar! Druk door tot het doel van de hoge roeping!” Wat een prachtige tijd! Amen. O, Hij is zo werkelijk!

¹⁹ Nu, mensen, het is bijna tijd dat de dienst sluit. En we willen dat u uw ontbijt neemt, en terugkeert nu voor—voor de voortzetting van de dienst. Ik raakte vandaag de grenzen ervan aan, ik zal . . . en raakte de opstanding aan. Maar vanmorgen, over ongeveer een paar uur, wil ik naar huis gaan en mij afsluiten om te bidden nu, want ik—ik bid dat God ons vandaag een echte, werkelijke gebedsrij zal geven. En—en dan wil ik na een tijdje prediken, over een paar uur van nu ongeveer, over de hemelvaart, wat Hij deed toen Hij omhoog ging. We hebben gezien wat Hij hier deed met de prijs, nu willen we zien wat Hij deed toen Hij omhoog ging, en wat God door Hem deed, en wat Hij vandaag is.

²⁰ Moge de Here u zegenen is mijn gebed. Voelt iedereen de opstanding? Voelt u gewoon de opstanding in uw hart?

²¹ Goed. Laten we onze hoofden buigen voor gebed. Broeder Neville, ik vraag me af of u ons wil laten gaan met een woord van gebed, als u dat zou willen, terwijl wij onze hoofden gebogen houden. God zegene u, broeder.

PAAS-ZONSOPGANG DUT56-0401s
(Easter Sunrise)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op Paaszondag bij zonsopgang op 1 april 1956 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org